

kvireret en Fortegnelse for at se, hvorledes disse Penge vare fordelte. Naar den ærede Ordfører altsaa paastaar, [at Efterspørgslen efter denne Fortegnelse har en personlig Adresse, maa det være en Udtalelse, der er henvendt til Finansudvalget selv, og hvad der er foregaaet inden for dets Døre, vedkommer ikke mig. Jeg holder mig til, hvad der foreligger offentlig her. Naar det ærede Medlem mener, at man kunde have ventet med denne Sag, indtil det Medlem af Finansudvalget, som han hentydede til, var kommet til Stede, forekommer det mig, at det var en mærkelig Henstilling. Vi, som ikke ere Medlemmer af Finansudvalget, have jo kun Ret til at tale om den Slags Ting, naar Sagen foreligger. At Sagen har en saa personlig Adresse, som jeg nu hører, har jeg ikke tænkt og ikke omtalt, men naar den ærede Ordfører selv siger det, maa jeg tro ham paa hans Ord, og saa haaber jeg, at den ærede Ordfører vil erkende med mig, at det har sandelig ikke været Meningen, at Pengene skulde falde i Hænderne paa den Slags Mennesker, der ere saa vel situerede som den Mand, jeg ikke vil nævne, men som den ærede Ordfører selv har sigtet til. Jeg er derfor enig med den ærede Ordfører i, at den bedste Maade til at forebygge Misbrug af denne Art i Fremtiden er, at man faar offentlig Kontrol ogsaa med disse Midler; det har man jo med Hensyn til Uddelingen af de Penge, der stilles til Raadighed til fattige Elever paa Højskolerne; der er jo fuldstændig Offentlighed, der kommer Fortegnelsen i Bladene, der bliver forhandlet i vedkommende Amdtsraad og Skoleraad, og der kan Publikum selv kontrolere, hvorvidt disse Penge komme i de rette Hænder eller ej. Men her i dette Forhold er der slet ikke nogen Kontrol. Jeg hører til de Rigsdagmænd, der i sin Tid vare med her i Tinget til at foranledige, at disse Penge ikke mere som hidtil bleve uddelte af Teknisk Selskabs Skoles Bestyrelse, men at Uddelingen skulde finde Sted i selve Ministeriet. Men Kontrol har man ingen af; der findes ingen anden end den, der nu er tilvejbragt ved det ærede Finansudvalg, idet det har rekvireret en Fortegnelse. Jeg er derfor enig med den ærede Ordfører i, at det var ønskeligt, om den ærede Minister i Fremtiden vilde lade Fortegnelsen over, hvem der har faaet Del i disse Understøttelser, optage i Ministerialtidende; thi saa skal Publikum nok kontrolere, hvorvidt Pengene uddeles forsvarlig eller ej. Endvidere kunde jeg

ønske, at den ærede Minister, naar han faar Uformuenhedsattest — thi det skal der jo til, og jeg vil sige, jeg forbavses over, hvorledes en Uformuenhedsattest har kunnet tilvejbringes i dette Tilfælde — i Stedet for at nøjes med en Attest, udstedt af Præsten, henvendte sig til det kommunale Raad, thi der er meget bedre Sikkerhed for, at de kommunale Raad ikke ville give Attest for Uformuenhed, hvor den ikke børgives; thi de have næppe etsaadant Syn paa, hvem der er uformuende, som det synes, at Præsterne have. Naar de to Ting indføres, at den ærede Minister forlanger Uformuenhedsattest af de kommunale Raad, og at Fortegnelsen bliver indført i Ministerialtidenden, kunne vi være trygge for Fremtiden. Det er kun Hemmelighedskræmmeriet, der begunstiger en Anvendelse af disse Midler, som ingen af os har ønsket eller tænkt os, da man bad Ministeriet om at uddele dem for Fremtiden. For Resten forbavser det mig at høre de Vanskeligheder, det har forvoldt Finansudvalget at passe paa den nævnte Fortegnelse, og — fortæller den ærede Ordfører os — da man endelig fik den, forsvandt den, saa at Finansudvalget maatte rekvirere en ny Fortegnelse; nu har man 2, og det glæder mig, at vi have disse 2 til Eftersyn. Den ærede Ordfører behøver ikke at rekvirere nogen Skriver til at afskrive en 3dje, det er overflødig. Men jeg vil kun fastholde for mit personlige Vedkommende, at jeg har talt om denne Sag i al Almindelighed, og at det ikke er mig, der har givet Sagen et personligt Anstrøg. Naar den ærede Ordfører anførte det, kan det altsaa ikke sigte til mig, men det maa altsaa snarere sigte til Finansudvalget, som selv har rekvireret Fortegnelsen.

I den Forhandling, der har været ført om Takstloven, ere Ordene faldne ret skarpt angaaende Gennemførelsen af denne Lov, men efter at gave hørt det ærede Medlem, der var Ordfører i sin Tid ved Gennemførelsen af Takstloven (Leth-Espensen), maa jeg sige, at det er umuligt for os at kontrolere, hvilke Forhandlinger der har været ført mellem ham og en afdød Minister, saa selv om man nu fulgte det ærede Medlem og fik nedsat en Rigsret, kunde man ikke mane den døde Minister op af Jorden. Det er meget vanskeligt at komme til Kundskab om, hvad der er sagt eller ikke sagt i de hemmelige Underhandlinger, som den Gang bleve førte. Det er jo et Vidnesbyrd om, at de Herrer ikke have haft nogen synderlig Øvelse i at føre saadanne Forhandlinger, siden der er kom-